

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkah ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesечно K 1—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrtletno K 4.50, mesечно K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnisti je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnisti. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Slovenci in Italijani.

Razun Nemcev, ki so naši vedni in neizprosni sovražniki, imamo Slovenci še enega močnega sosedo, s katerim ne živimo v dobrih odnosih. To so Italijani, ki imajo v naši sosesčini svojo močno državo in katerih del živi pomešan z nami v našem Primorju, kjer se bje med našim in italijanskim elementom težak in neizprosni boj.

Ta boj je umljiv, ker četudi sporno ozemlje ni posebno veliko, je ono tolike važnosti, posebno za nas Slovence, da je od posesti tega ozemlja takorekoč odvisen naš obstoj, ker mi moramo prodreti do morja in za to moramo na Primorskem izvojevati zmago.

Za Italijane pa to ozemlje ni posebne važnosti, ker oni so velik in močan narod, ki od kamnite zemlje našega Primorja ne bi imel nikakih koristi, a morskih obal ima drugje več kot dovolj. Ako se toraj bojujejo Italijani za hegemonijo v naših primorskih krajih, storijo oni to samo za to, ker smatrajo to vprašanje te hegemonije za vprašanje svoje narodne časti.

Razlika v motivih, ki vodijo v borbi za Primorsko ene in druge, je toraj velika in ravno za to ne bi bilo nemogoče najti podlago za sporazum, ki bi bil za Slovence koristen in časten za Italijane.

Slovensko-italijanski sporazum! Malo čudno se bodo čitale te besede v slovenskem dnevniku, ali pišemo jih v prepričanju, da one lahko postanejo meso, samo ako se na obeh straneh dobi dovolj ljudi, ki sprevidijo potrebo tega sporazuma, ki ne sme biti — ako se doseže, plod hipnega razpoloženja, nego rezultat hladnega in vsestranskega premišljevanja.

Take sporazume izzove vedno samo obojestransko spoznanje, da so oni potrebni in težko bi bilo trditi, da sporazum med Slovenci in Italijani ne bi bil potreben za ene ravno tako kot za druge. Za Slovence je on potreben za to, ker smo mi premajhen narod, da bi mogli voditi uspešno borbo istočasno z dvema močnima narodoma, pa tudi za Italijane bi bilo boljše, ako bi v Slovincih imeli prijatelje, ker tudi Italijani menda vidijo, da segajo pretenziji nemškega naroda zelo daleč — v njihovo ozemlje.

Govorimo danes samo splošno in se ne spuščamo v detajle aktualnega sporazuma. Ne mislimo — vsaj za danes še ne — iznašati nikakih konkretnih predlogov za rešitev lokalnih sporov med Slovenci in Italijani, nego zagovarjamo samo principijelno sporazum med slovenskim in italijanskim narodom kot takim, ker še le potem, ko se reši to vprašanje v principu, bo možno pristopiti k reševanju lokalnih sporov.

In najbrže bo težje rešiti to vprašanje v principu kot v detajlih. To pa iz tega

enostavnega vzroka, ker ogromna večina Slovencev sovraži Italijane bolj kot dobri Avstrijci in manj kot zavedni Slovenci, a ravnotako sovražijo Italijani nas bolj radi našega lakajstva, kot radi tega, ker smo Slovenci in ako enkrat odpade ta ovira, odpade glavni vzrok sovražstva med Slovenci in Italijani!

Za to pa je v prvi vrsti Slovincem potrebna dobra in prava narodna vzgoja. Mi moramo priti do tega, da bomo posmatrali vse pojave okoli nas samo z našega čisto narodnega stališča in posebno z ozirom na Italijane moramo se diviti njihovi junaški in požrtvovalni borbi za slobodo, katere rezultat je današnja vjednjena Italija. Mi se moramo privaditi to borbo spoštovati in si jo vzeti za vzor, ne pa zasmehovati jo, ker z zasmehovanjem borbe za slobodo kateregasilodi naroda dokazujemo, da bolje usode kot jo imamo, ne zaslužimo.

Otresimo se lakajstva, ki nas sramoti pred celim kulturnim svetom in naši sosede Italijani, ki nikdar niso bili taki kot smo mi danes, nas bodo upoštevali in potem sporazum ne bo težak.

Splošni pregled.

Politika v grški armadi.

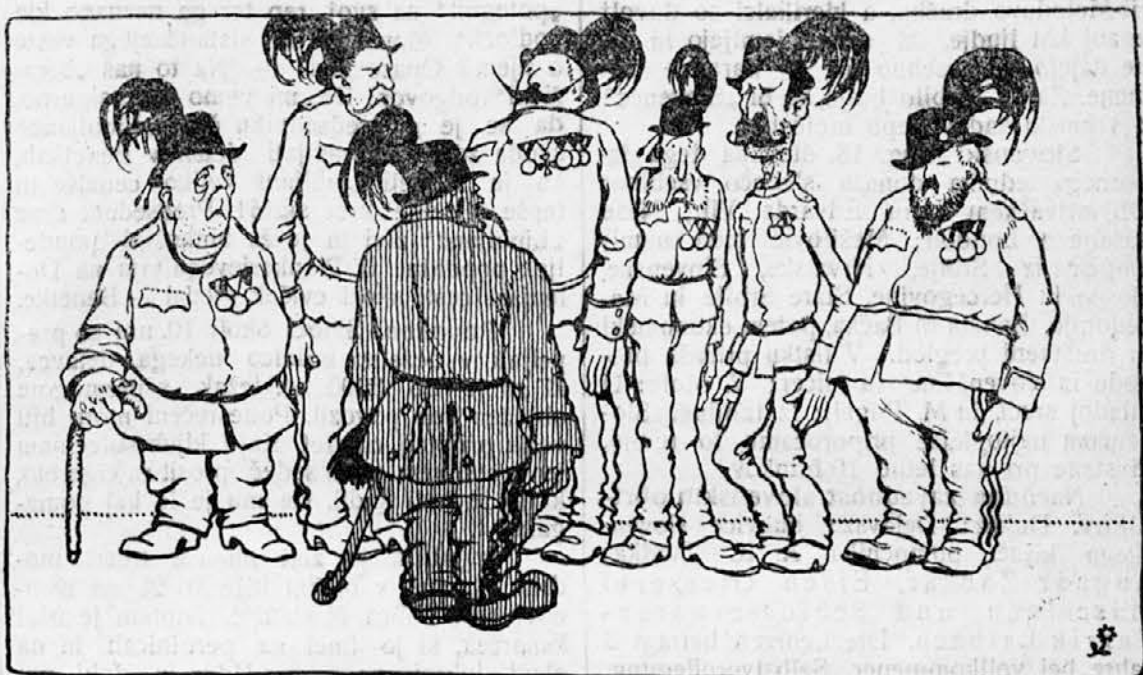
Grški oficirji so v prvi vrsti politiki in potem še-le vojaki. To se malo čudno sliši pri nas, kjer vojak o javnih zadevah takorekoč niti misliti ne sme, ali vendar je temu tako, ker na Grškem se vojaki lahko aktivno udeležujejo javnega življenja in mnogi aktivni oficirji kandidirajo in so tudi izvoljeni za poslance. Sedaj je vlada odpuštila iz službe več oficirjev in posledica tega so — protestni shodi po vojašnicah! Posebno glasni protesti prihajajo iz Larise in Korinta. Čudne razmere.

Kreta.

Signatarne sile so radi prisege zvestobe poslancev kretske komore grškemu kralju v veliki zadregi, ali nek izhod iz situacije, vstvarjene s tem aktom, bodo menda vendarle našle: sedaj se govori, da nameravajo to prisego kratkomalo anulirati! To res ni slaba ideja, ali položaj postane sedaj še bolj zamočan, ker kretski prebivalci bodo sedaj mislili, da so podaniki grškega kralja, turški sultan bo trdil, da so to njegovi podaniki, a tega mnenja bodo tudi signatarne sile. „Svašto na svetu“, bi rekli bratje Srbi.

Aneksija Koreje.

Japonska imitira v vsem Evropo in tako si je vzela v zadevi Koreje za vzor — Avstro-Ogrsko. Ta je Bosno in Hercegovino najprej okupirala, potem pa anektirala in tako misli storiti tudi Japonska s Korejo,

Mi smo vojaki korenjaki...

ki jo je po vojni z Rusijo okupirala, a sedaj jo hoče še anektirati in spraviti popolnoma pod svojo oblast. Zastonj se temu upirajo ubogi Koreanci — njihova usoda je že zapečaten, ker Japonska izvršuje svoje načrte brez hrupa, ali z železno vztrajnostjo, čemur bi posebno Rusija morala posvetiti malo večjo pozornost.

Dnevne vesti.

Mestna ali državna policija? Nemci in klerikalci izrabljajo vsako priliko, da ponavljajo svojo zahtevo, da se podpravi ljubljanska mestna policija, češ, da je pristanska in ne vemo kaj še vse! A po našem mnenju je ljubljanska mestna policija pod vodstvom gospoda svetnika Lauterja tako državna, da ne more bolj biti! Nad našo mestno policijo komandirajo razni Finki, Gerloviči in Trnovci. A vidi se nam, da je ta družba posebno vzela na muho „Jutro“. Brez komentarja priobčujemo naslednji pogovor, ki se je vršil na magistratu. Neki uradnik popraša mestnega policijskega komisarja, kako to, da se toliko piše v javnosti o vodstvu mestne policije, a gospod komisar se možato odreže: Saj ne bo dolgo trajalo, Trnovcem pa že vse pripravljeno, pritisnil bo s konfiskacijami! Vsakemuse je še vrst zavil, pa se bo „Jutro“ tudi! Nikakor nečemo komentirati te vesti, mogoče nam Lauter pošlje popravek, potem pa govorimo nadalje. G. Lauter in Trnovec sta torej po navodilih „Grazier Tagblatta“ sklenila trdno in močno zvezo, da na ta način ubijeta „Jutro“. A tema gospodoma lahko povemo že vnaprej, da sta se korenito vrezala v svoji kompaniji!

Mi ne bomo kršili zakona, ne bomo nikogar šikanirali, a vršili bomo svojo častni-karsko dolžnost, pa naj bi bilo izvajanje iste neljubo temu ali pa onemu! Pričakujemo pa mirno delo onih ljudi, ki jim je „zavijanje vratov“ nekaj vsakdanjega! Ha-beant sua...!

Naš uvodnik „Bosna“ je jako pohvalno omenila belgrajska „Politika“, ki večkrat omenja uvodnike našega lista.

Samonemške poštne tiskovine. Na našo notico glede prodaje poštne tiskovine s samonemškim besedilom v trafikah v Mahorovi hiši, pojasnuje c. kr. poštni brzojavni urad, da dotična prodajalka ni rekla, da poštni glavni urad noče dati dvojezičnih tiskovin; dobila je od glavnega urada res samonemške tiskovine, ki se pa oddajajo samo na izrecno zahtevo strank. Torej je dotična stranka zahtevala samonemške tiskovine, ker jih sicer ne bi dobila, pa tudi jih ni hotela zamenjati! — Z druge strani se nam pa poroča: Povdarjam, da se je prodajalka v trafikah v Mahorovi hiši dne 5. t. m. nekemu gospodu izrazila, da ji glavna pošta noče dati dvojezičnih nakaznic! Cenj. občinstvo pa prosimo, da nam naznani vsak slučaj, ako bi se mu vsiljevale v Ljubljani poštne tiskovine s samonemškim besedilom!

„Laibacher Krieger-Corps“. To je pravi naslov novega „letrajnarskega“ društva, v katerega se je vpisalo že okoli 60 „mož“, ki so menda res veteranci na duhu in telesu, ker sicer si ne bi na stare dni želeli pisanih uniform. Pogrešamo v novoustanovljenem „Laibacher Krieger-Corpsu“ prejšnjega „korpokomandanta“ Miheliča, ki ga je v tem času gotovo že pamet srečala, ker je menda že dobil zaslužni križec, po katerem je tako hrepenelo njegovo hlabro

LISTEK.

V. F. JELENC.

BEDA.

Velikomestna slika.

Sever pa je slonel ob oknu... v bližnjem zvoniku je bila ura... počasi in otožno... dvanajst... Neprijetno so dirnuli ti zamolkli glasovi Severjeve razgrete možgane... zdelo se mu je, da se plazijo po ulici temni strahovi, ki rastejo in se spenjajo do okna njegove podstrešne sobe, zdelo se mu je, da ga oklepajo koščene roke, ki se stegujejo proti postelji... Nemirno se je zganil, kakor da hoče prepoditi te strahove, odvrniti te koščene roke, ki segajo po svoji žrtvi...

Naenkrat se dekle na postelji prestrašeno zgane, dvigne se kvišku in iz ust se ji izvije prestrašen vsklik... Sever pri-skoči, a ona se ga divje oklene... po vsem telesu je drhtela...

„Branite me... branite me... pogledajte, kako prihaja... kako se mu bleste oči... kako divje me gleda... O puš-tite me, kaj sem vam storila, nikar me ne ubijte... sedaj ne, ko mi je tako pri-jetno... Kako dviga svojo roko... o branite me, saj ste tako dobri... Kako smrdi po zganju... Ubijte me hoče... branite me... jaz hočem živeti... jaz

moram živeti... saj ste mi tako dobri... O... o... pomagajte!”

Divje se je oklepala nesrečnica Se-verja, ki jo je skušal potolažiti... a za-stonj... iz ust so ji prihajali hropeči, ne-razumljivi vzdih in klici, telo se ji je stre-salo v krčevitih stresih. Njene koščene roke so se oklepale Severjevega vratu... pri-vijala ga je k sebi... da bi jo čuval... potem pa so počasi popustile in telo je omahnilo nazaj na posteljo...

Nekaj časa je ležala mirno, ko se raz-lijje po njenem obrazu blažen nasmeh...

„Mamica, zlata mamica, ali si prišla po me? Da, da s teboj grem... s teboj, ki si me tako ljubila... in tako lepa si mamica... tako se ti sveti obraz... ah, kam me hočeš odpeljati...”

Severju so stopile solze v oči, ko je slišal te besede polne ljubezni in želje po smrti!

„Poglejte, kako me kliče... dvignite me, da grem z njo... dvignite me, sicer me zaduši...” Sever ji dvigne glavo... a v tem hipu se ona nemirno zgane... iz ust ji plane tok krvi... glava ji omahne, telo se strese... in bila je mrtva... Bledi obraz je ležal mirno na blazini, poš-kropljen s krvjo.

In ko se je začelo daniti, ko se je motna svetloba usipala skozi okno v sobo, sedel je Sever ob mrtvi neznanki...

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost.

P. Odavič: Suton i sjenke.

Že pred par leti sem imel priliko govoriti o velesimpatičnem srbskem pesniku in pisatelju P. Odaviču, čigar nova knjiga poezij leži danes pred menoj. Da ni ves okus našega čitajočega občinstva tako izpriden po sentimentalni brezobličnosti nemške poezije, bi z lahkoto prerokoval Odaviču in njegovi odlični, fini umetnosti tudi v Slovincih navdušen odmev. Tako mu morem le pričevati, da je izmed tistih redkih, ki nasprotno masturbantstvu današnjih „štimungsnobov“ tudi v verzih mislijo... Razmišljajoča Muza Odavičeva, po večini otožna in resnoba, je dete visoke kulture; kjerkoli zavalovi graciozna odeja njenih brezhibnih stihov, odkriva dušo, prepojeno s plemenitim češčenjem dobrote in lepote. — P. Odavič je tudi odlični novelist in avtor globokega razmišljanja „O kultivi-sanju lepog“, ki bi zaslužilo, da se čita tudi pri nas. Morda mi bo dana prilika, posvetiti g. avtorju nove knjige na drugem mestu obširnejši članek. **Vladimir Levstik.**

Gerolamo Rovetta.

Nedavno je umrl v Milanu znani itali-janski pisatelj Gerolamo Rovetta; njegova

dela ne izvirajo iz globoke komplicirane duše Gabrijela d'Anunzia, ki se v nji zrcalijo vsa nasprotstva današnje italijanske generacije z vsemi težnjami za formo in novo vsebino, on ni težil za novimi oblikami, on ni hotel in mogel biti reformator; njegova duša se je nagibala k blagemu verizmu, njegova umetnost je bila resnica, življenje; malo je italijanskih pisateljev, ki bi tako hitro čutili umetniške utise svoje okolice in ki bi tako stvarno razvil epizode, ki se igrajo okoli njega. Zato je pa tudi pisal drame, zato se igra v njegovih ro-manih dialog glavno ulogo. Njegov globoki psihološki pogled ni nikdar videl popolnega življenja le enega bitja, ene duše, njegove osebe žive in padajo v psihologiji strasti; strast, seksus to so vodilni motivi v vseh Rovettinih delih. Kaj raznovrstno je bilo njegovo delo na polju dramske literature od „Začetka stoletja“ do zmago-nosnega „Romanticizma“ od „Kralja Kome-dijantov“, „Molliera in njegove žene“ do „Dorinijeve tragedije“; med njegovimi ko-medijami zavzema prvo mesto „Heroj“ in „Soproga njegove ekscelence“, groteskna je tudi komedija „Boj svetnikov“. Slovenski publiki je Rovetta znan po svoji realistični drami „Nepoštene“ (Disoneste), ki se je pred leti uprizorila na slovenskem odru z naj-večjim uspehom.

srce. Zaslužni križec stane kakih 23.000 K, a to je približno ona svota, ki si jo je vlada izposodila od prejšnjega „feterajarskega“ društva. Tudi „Jutro“ pozdravlja novo „feterajarsko“ društvo s trikratnim gromovitim „hoch!“ in prinaša na prvi strani sliko novih bojnikov za „domovino“.

Atentat na „Družbo sv. Cirila in Metoda“. „Slov. Narod“ ne brani več Lenarčiča, ker je sprevidel, da je bila odveč tudi ona kratka beležka v sobotni njihovi številki. Veseli nas, da je „Slovenski Narod“ sprevidel svojo napako in pričakujemo, da bo šel v popravilo še dalje in da ob sodi one, ki hočejo oropati Ciril-Metodovo družbo lepe svote. — „Slovenec“ pa dalje udriha po naprednjakih sploh in jim očita, da ni v njih nobene požrtvovalnosti, če tudi napredni Slovenci sami vzdržujejo Ciril-Metodovo družbo, a klerikalci so dovolj znani kot ljudje, ki samo jemljejo in nič ne dajejo — posebno ne v narodne namene. Za to bi bilo bolje, ko bi „Slovenec“ o vrhniški zadevi lepo molčal.

Slovenski Jug. 18. številka tega izbornega tednika donša sledečo vsebino: Ob mrtvaškem odru Edvarda VII.; Naše sožalje v London; Meštrovic med nami; Dopisi iz Srbije, Hrvaške, Slovence, Bosne in Hercegovine, Stare Srbije in Makedonije, Banata in Bačka, potem ekonomski in društveni pregled. V listku prinaša prevode iz slovensčine in sicer: V. Mole: U mladosti sreči, in M. Pugelj: Iz tujine. Slovencem najtoplejšje priporočamo to revijo, ki stane pri nas letno 10 frankov.

Narodna zavednost slovenskih obrtnikov. Dokaz: Delavske bukvice slovenskega ključ. pomočnika A. K. Tvrda: August Zäbkar, Eisen Giesserei Maschinen und Schlosserwarenfabrik Laibach. Die Lehrzeit beträgt 3 Jahre bei vollkommener Selbstverpflegung, Kranken Kassa & Unfallbeiträge werden von der Firma geleistet. Ungerechtfertigte Versäumnisse während der Lehrzeit müssen nachgetragen werden. War während dieser Zeit hierorts als Giesserlehrling beschäftigt, hat sich den bestehenden Vorschriften gemäß betragen, und wurde am heutigen Tage über eigenes Ansuchen gesund entlassen. August Zäbkar, Eisen Giesserei, Maschinen u. Schlosserwarenfabrik, Laibach, 29. Mai 1909. NB. Mit heutigen seine Lehrzeit erstanden, laut ausgestelltten Lehrbriefe. — August Zäbkar.

Lepa razglednica. Prijatelj našega lista nam pošilja iz Spodnje Šiške razglednico s sledečim napisom: Restauracija pri Zvezdi Unter Šiška. Škoda pač, da se založnik teh razglednic ni poslužil novega šulferajnskega naziva: Unter-Schönaue.

Priporočljive tvrdke v Ljubljani. Pod tem naslovom razpošilja neki plakater v Ljubljani plakate po deželi, na katerih so navedene različne priporočljive in nepriporočljive tvrdke. Da pa bodo naši cenj. odjemalci na deželi na jasnem, povemo mu, da dotični plakater priporoči vsakega, kdor mu plača nekaj kronc, bodisi Nemec ali Slovenec. Torej za par kronc se kupi naklonjenost plakaterja, ki potem priporoča, ne glede na to, ali on pozna dotične tvrdke blago in rečnost. Slovensko občinstvo na deželi pa naj vzame na znanje, da je v Ljubljani dosti priporočljivih tvrdk, ki ne potrebujejo plačane naklonjenosti kaknega plakaterja, in katere bodo občinstvo solidno postregle.

„Union“ ima nemške natakarije. Na našo včerajšnjo notico smo prejeli sledeči „original“ odgovor, ki ga priobčujemo doslovno z vsemi vrtilinami in napakami vred: „Geehrter Herr Redacteur! Wollen sie gefälligst Ihre Räuber Romanistik über deutsche Kellner in Ihrem wehrten Blatte unterlassen, und uns deutsche Kellner auser Acht lassen? sonst wären wir genöthigt weitere Schritte zu machen nach Ihren Berichten wollen sie nur Aufreizung resp. Hass gegen uns deutsche Kellner provocieren. Achtungsvoll F. Z. Kellner Hôtel Union. — Zusch Franz, Speisenträger. — Franz Stoppel. — Ludwig Gesvolf.“ — Pismo je bilo v ovitku z naslovom: „Redaction Serbische Jutro Laibach“. — Pismo kakor tudi ovitek nosita tiskano firmo Grand Hôtel Union“.

— Sinoči so ti trije nemški natakariji iz „Uniona“ v našem uredništvu iskali onega, ki je pisal včerajšnjo notico. Ko jim je naš glavni urednik povedal kar jim gre, so se tudi oni izpovedali: „Ravnateljstvo je zahtevalo izrecno nemške natakarije, češ, če bi „Union“ moral od Slovencev živeti, bi moral že davno poginiti.“ — Naš glavni urednik jim je, kakor smo že svoj čas naglašali, tudi to pot povedal, da mi nikakor ne zaničujemo nemških natakarijev, ampak mi zahtevamo le od ravnateljstva, da slovenskim gostom strežejo le slovenski, ozir. slovenski natakariji. Sicer pa, kakor že včeraj rečeno, o celi tej zadevi bomo še le izpregovorili odločno besedo. „Union“ se mora sedaj odločiti, ali reflektuje na slovenske goste ali ne. Če reflektuje, zahtevamo tudi slovensko postrežbo!

Predsednik „Ljubljane“ izginil na potu v Benetke. Za včerajšnjo številko prepozno smo prejeli iz Reke sledeče „brežično“ poročilo: Predsednik klerikalnega pevskega društva črne „Ljubljane“ iz bele Ljubljane je na binkoštnem izletu tega društva v Benetke neznano kam in kako izginil. Toliko je že znano, da je spremljal svoje „učence“ na ladjo, ki je odrinila proti Benetkam, a kaj in kako je bilo pozneje z njim, je še v negotovi megli zavito. Eni domnevajo, da je iz žalosti nad tako izbornom-slabo udeležbo neopazeno skočil v morje. Vprašali so telefonično vse some, delfine in druge slične morske potepine, ako ga je kdo izmed njih pohrustal; dobili pa so odgovor: Ne! Riba preveč pri glavi smrdi. Drugi zopet pravijo, da ga je Halleyev komet iz maščevanja, ker so uganjali z njim neslano reklamo za izlet v Benetke, „potegnil“ na svoj rep ter ga neznano kje „odložil“. Morda Vi kaj natančnejše veste o njem? Opazovalci. — Na to naš „brežični“ odgovor: Da, mi vemo čisto sigurno, da se je g. predsedniku črne „Ljubljane“ škoda zdelo zapravljati denar v Benetkah, ko je v beli Ljubljani veliko cenejše in lepše. Bodite brez skrbi! Predsednik črne „Ljubljane“ živi in je že binkoštni ponedeljek popoldne iz Plankarjevega vrta na Dolenski cesti skozi cviček gledal — Benetke.

Povožen. Sinoči okoli 10. ure so prepeljali v deželno bolnico nekega delavca, ki ga je do 3000 kg. težak, s premogom obložen voz povozil. Ponesrečen mora biti velik prijatelj cigaret. Kajti kljub bolečinam je v rešilnem vozu sedeč, prosil za cigareto, ki jo je tudi kadil. Če mu je le kaj pomagala.

Izgubila je zlat uhan z tremi modrimi kamni v bližini hiše št. 21 na Kuhnovi cesti Filica Miklaužič. Istotam je ušel kanarček, ki je imel na perotnicah in na glavi sivkaste pege. — Kdor ju dobi, naj ju odda v omenjeni hiši proti primerni nagradi.

Društvene vesti.

„Slovenska Sokolska Zveza“ naznanja vsem bratom Sokolom, ki se nameravajo udeležiti 5. zleta maloruskih telovadnih društev dne 29. t. m. v Stanislavovu, da stane vožnja II. razreda z brzovlakom po progi Ljubljana-Dunaj-Odenberg-Krakov-Lvov-Stanislav ter po isti progi zopet nazaj K 180/20, III. razreda K 122/20. Vozni list, katerega je naročiti pri zveznem predsedstvu, je veljaven za dobo 60. dni, ter se vožnja lahko poljubno prekine; ročna prtljaga prosta. Čas odhoda se naznani vsakemu udeležencu pismeno. — Nadalje naznanja podpisano predsedstvo vozne cene za poljski sokolski zlet v Krakovu, kateri se vrši dne 16. in 17. julija t. l. in sicer stane vožnja II. razreda tja in nazaj z brzovlakom po progi Ljubljana-Dunaj-Odenberg-Krakov K 135/10, III. razreda K 87/80; tudi te vozne listke — kateri so istotako veljavni za 60 dni, naročiti je pri zveznem predsedstvu. Za vseslovanski sokolski zlet v Sofijo (10., 11. in 12. julija t. l.) opozarjamo vdeležnike, da si preskrbe potne liste, ljubljanski udeležniki dobe jih na mestnem magistratu, izvenljubljanski pa pri okrajnih glavarstvih. One sokole, kateri nameravajo po zletu nadaljevati potovanje do Carigrada, opozarjamo, da morajo vposlati svoje potne liste poprej turškemu konzulatu v Trst v odobrenje, za kar je plačati kolektivno približno Fr. 10 (K 10). Da se pa vidiranje pri konzulatu preveč ne zavleče, blagovolijo naj vsi izletniki do Carigrada vposlati svoje potne liste na zvezno predsedstvo, katero bode iste po tržaškemu „Sokolu“ predložilo omenjenemu konzulatu v potrditev. Ob enem s pošiljateljvo potnega lista naj se nam blagovoli nakazati tudi K 10. — za omenjeno kolektivno; eventualni preostanek se dotičniku vrne. Nadalje opozarjamo izletnike da morajo prišedši v Carigrad svoje potne liste predložiti zopet tamkajšnjemu avstrijskemu konzulatu v potrditev. — Vozne cene za zlet ter nadalje do Carigrada objavimo v parih dneh, ko dobimo tozadevna poročila iz Belgrada in Sofije. — Bratje! vdeležimo se teh zletov v čim večjem številu, — okrepimo one bratske vezi, katere naj bi vezale vse slovanske narode v jedno nerazdružno celoto, v prospeh Slovanstva. Na zdar! — Predsedstvo Slovenske Sokolske Zveze.

Družinski večer N. D. O. (Včeraj pomotoma izostalo!) Vsaka prireditelj N. D. O. je dokaz simpatij, ki jih uživa ista v vseh krogih ljubljanskega občinstva, tako je tudi družinski večer na binkoštni ponedeljek uspel najlepše. Arena Narodnega doma je bila natlačeno polna. V pozdravnem govoru je poudarjal predsednik N. D. O. g. Juvan vedno večji stik narodnih delavcev z ljubljanskim občinstvom. Nato sta se uprizorili znani burki: „Krojač Fipš“ in „Nemški ne znajo“. Igralo se je kakor pri vseh prireditvah obče dobro. Pohvalno omenjamo go. Juvanova in gdč. Rakarjevo ter J. in A. Drenovca, ki sta najagilnejša člana „dramatičnega odseka“, ter gg. Preka, Kovčaka, Bekša, Štruklja, ki so izvedli vsi na vseobčo zadovoljnost svoje vloge. Med dejanji je igral dobro izvežban tamburaški

zbor. — Po predstavi se je razvila živalno animirana zabava.

Ljubljanska občekoristna zadruga za zgradbo stanovanj v Ljubljani je imela sinoči v gostilni pri „Roži“ svoj izredni občni zbor. Navzočih je bilo 15 vdeležencev oziroma članov. Ravnatelj zadruge gospod dr. Rupnik, c. kr. finančni tajnik, otvoril zborovanje, pozdravi navzoče zastopnike časopisov ter preide po običajnih formalnostih k dnevnemu redu. Bistvo občnega zbora je tvorila sprememba pravil. Poročevalec dr. Papež čita pravila od paragrafa do paragrafa. Pravila so bila, spremljana s kratkimi debatami v celoti sprejeta. Glavna in za širšo javnost važna sprememba pravil je ta, da je odslej naprej vsakdo lahko član te zadruge, dočim so bili dosedaj le državni uradniki. Dotični član je seveda vezan na gotove pogodbe. Iz spremembe pravil bi bilo še omeniti, da se je pristopnina od 4 K zvišala na 5 K. Prvi plačilni rok (obenem z deleži vred) ostane pri starem. Izvolila sta se namestnikom v nadzorništvo gg. Pibernik in Jan, oba c. kr. davčna asistenti. Pri slučajnostih se je razpravljalo glede oddaje stanovanj novozgrajene hiše v Gradišču. Izmed 23 stanovanj se je doslej oddalo že 16; je pa upati, da se tudi še ostala oddajo do avgustovega termina. V podrobnosti občnega zbora se sicer ne moremo spuščati, želimo pa za drugi najboljših uspehov!

Halleyev komet — brez konca sveta!

Ker je med našim občinstvom razširjenih toliko negotovih, nevrjetnih tolmačenj o pojavih Halleyevega kometa, smo se obrnili na nekega veččaka, ki je bil tako prijazen in je nam podal bistveno sledeče podatke:

Te dni je škoda, če kdo žrtvuje jutranje spanje zaradi Halleyevega kometa. Danes, oziroma jutri t. j. 19. in tudi še 20. maja se komet, kakor spodaj navedeno, sploh ne bo videl več. Mogoče danes, ozir. jutri še kosček repa, a pri oblačnem nebu še tega ne. Na to opozarjamo občinstvo, da se ne bo zastonj trudilo na ljubljanski grad ali celo še kam višje. Kdor Halleyevega kometa ni doslej videl na jutranjem nebu, ta ga ob tem času sploh ne bo več videl.

Halleyev komet je širok nad 4 lunine premere, dolg je bil včeraj 40 stopinj t. j. nad četrt obzorja. 18. maja se je — kjer je bilo nebo jasno — videl še rep, glava, jedro, pa je že popolnoma v jutranji zarji. Jedro se vidi z dobrim daljnogledom, izključeno pa je vsako opazovanje s prostim očesom.

Jutri 19. maja: Zemlja greskozi kometov rep! Jutri stopi zemlja ob 3/22 zjutraj v kometov rep, ki ima po sedanjih računih 30 milijonov kilometrov dolžine. Zemlja je od glave kometa oddaljena 23 milijonov kilometrov: tedaj presega rep za celih 7 milijonov kilometrov našo zemljo, to je, rep je za toliko kilometrov večji nego naša zemlja. Konec prehoda zemlje skozi kometov rep bo do 5. ure zjutraj; zemlja bo šla tedaj nad 2 uri skozi kometov rep.

Pojavi:

Dokazano je, da se nahaja v kometovi glavi strupeni plin **Cyanogen**, katerega solnčna toplota razpuhti ter ga vrže nazaj v rep, vsled česar nastane v repu električno žarenje tega plina. Ta plin je pa tako redek, da je naše zemlje najtanjši zrak proti kometovi materiji tako gost, kakor n. pr. živo srebro nasproti zraku. **Izključena je torej vsaka najmanjša nevarnost zastrupljenja itd.**

Pričakujejo se le električni pojavi. Najfiniješ magnetične igle bodo kazale odklon, — brzopleti najbrže ne bodo funkcijonirali — v severnih krajih zna nastopiti pojav severnega sijaja. V oddaljenosti 600 do 700 kilometrov nad zemljo, kjer se že nahaja prav tanki zrak, lahko nastane svetlikanje vsled drgnjenja kometovega repa ob naši zemeljski atmosferi.

Vsi ti nadnebni pojavi pa se s prostim očesom sploh ne bodo videli; pač pa le z finimi instrumenti na zvezdarnah in opazovalnicah.

Da je Greenviška zvezdarna razglasila, da zemlja sploh ne gre skozi kometov rep, je to le namenoma storila in sicer zaradi velikanskega razburjenja, ki je vladalo posebnost po Indiji in južni Rusiji. V teh krajih se jih je več popolnoma že pripravilo na smrt, nekateri so se iz strahu že naprej usmrtili. (Kako vse drugače korajžni so naši ljubljanci, to dokazuje njih včasih že nadhudomušna razposajenost pri „opazovanjih“ na ljubljanskem gradu. Če bi imel komet ušesa, koliko „krvavih“ razžaljenj časti bi bil komet te dni spravil pred ljubljanske sodnike. Op. uredn.)

Sam prehod kometa preko solnčne oble (istočasno ko imamo mi noč) bodo

opazovali astronomi v Aziji. Upajo, da bodo videli samo jedro iti preko solnčne oble.

Kometovo jedro je popolnoma redko, ter je veliko sedaj $\frac{2}{3}$ oddaljenosti od zemlje do lune, to je nad 200.000 kilometrov.

In če bi mi recimo, tudi slučajno enkrat šli tudi skozi jedro, bi bilo to ravno tako, kakor če bi šla lokomotiva skozi roj mušic.

To se je že zgodilo l. 1832. ko smo šli skozi glavo kometa Biela. Tedaj je bilo dosti utrinkov, pogubil pa se je le komet, ne pa naša zemlja. Od tedaj dotičnega kometa tudi ni več na pogled.

Halleyev komet na večernem nebu.

Po 19. maju nastopi komet na večerni strani neba. Opazimo ga tudi, ko sonce zatone. In sicer: radi večerne zarje bo komet 21. maja stal že tako visoko na nebu, da bomo videli rep vsaj še eno uro po solnčnem zahodu. Dne 20. maja se komet s prostim očesom ne bo še opazil; k večjem in pri jako ugodni razsvetlobi komaj za četrte ure.

Pač pa kakor rečeno že drugi dan, 21. maja. Od 21. maja dalje pa se ga bo videlo vsak dan, ozir. večer dlje časa, tako da bo koncem maja jedro še do enčetrtna 12 (po noči) nad obzorjem. Videlo se ga bo torej približno nad 3 ure časa.

Rep — do kdaj se ga bo videlo?

Rep bo prve dni obrnjen proti Krimu, glava se bo videla nad Rožnikom. Pozneje pa se rep obrne proti jugovzhodu. Rep se polagoma skrajša in sicer vsled hitrega oddaljevanja od zemlje, tako, da sredi junija popolnoma izgine. To pa le za prosto oko; za daljnogled bo še viden do konca leta. (Konec.)

Zagoneten slučaj zastrupljenja.

(Dalje.)

„To je strup!“

Meseca decembra leta 1908. se me je zopet poskusilo zastrupiti. Po mojem mnenju in po groznih bolečinah, ki sem jih prestala, soditi, pa je moralo biti to pot več strupenih kroglic, kakor prvič. Prestala sem hude bolečine, pa on ni poslal po zdravnika, kar bi bil vendar storil vsak količnik usmiljen človek. On je že vedel, zakaj ni poslal po zdravnika.

Visela sem v borbi med življenjem in smrtjo; konečno sem vendar zopet izbruhnila iz sebe; tudi to pot se je v vodi vlekla neka rujava stvar. Takrat sem mu odločno povedala, da če se še enkrat kaj takega zgodi, se bom dala takoj zdravniško preiskovati. Prepričana sem, da je bil tudi to pot strup. Z ozirom na to, da sem v vseh slučajih zaupila: to je strup, se mi jako čudno zdi, da on ni nikdar hotel poklicati zdravnika. To bi bil moral storiti že radi suma, da zdravnik sam konstatuje njegovo nekrivdo.

Pisma „Slovenskemu Narodu“ in „Slovencu“.

Vsi ti opetovano v nerednih časovnih rokah se ponavljajoči dogodki so me konečno tako splašili, da sem se bala vsake noči. Vedno sem bila v strahu in trepetu za svoje življenje, v vsakem požirku pijače in jedi sem domnevala novo vrsto zastrupljenja. S kratka, to je bilo za me neznosno življenje in le z grozo se spominjam nazaj na tiste dogodke. Moje duševno stanje je mnogo trpelo in skoro ni bilo ne ure ne dneva, da bi ne sklenila: grem in grem proč od njega, proč od te hiše. Pa vselej me je on preprosil, nikar ne hodi, in nikamor ne greš, je vedno dejal. V takih trenutkih je bil voljan storiti za me vse.

Tako je glede zadnjega slučaja napisal dva pisma, enega na uredništvo „Slovenskega Naroda“ drugega na „Slovenca“. Naročil mi je, naj ta pisma nesem na pošto. Jaz pa pisem nisem oddala. To je bilo nek petek. V soboto popoldne je nestrpno pričakoval oba lista, seveda zaman. No prišlo je potem do tega, da sem mu povedala, da dotičnih pisem nisem oddala. Ko je to zvedel, se mi je zdelo, da je bil vesel, da stvar ni prišla v javnost. Vsebinska teh pisem je bila njegova izjava, da obžaluje kar mi je prizadejal na zdravju z namenom me spraviti s sveta. Natančno se beseda ne spominjam več. Vem pa dobro, da je vsebovalo lastno obtožbo l. P. ki jo je najbrže napisal v trenutnem razpoloženju, zato pa je bil vesel, ko sem mu povedala, da pisem nisem oddala. Spominjam se pa, da je bilo v pisemih rečeno, da naj se mu po objavi pošlje račun. Oba pisma sem shranila. Še ko sem se dne 25. marca poslovila iz hiše, sem imela pisma še v odprtem kovčegu ob strani. Ko pa sem se za trenotek umaknila in pridem nazaj, pisem že ni bilo več. On je izjavil, da teh pisem ne da nazaj. (Dalje.)

Kaleidoskop.

Zucht in Sitte.

Buržoazna morala je miraculum Dei. Pravzaprav je v sredi votla in kroginkrog je ni; vendarle, in prav zato pa jo vsi poznamo. Kadar bereš o morali, kadar ljudje govorijo o nji, imajo v mislih buržoazno moralo: le ta mora biti neprenehoma poučarjana, kakor vse reči, ki potrebujejo veliko reklamo, ker so same po sebi skrajno piškave, smrdljive in zlagane.

Ne vem, zakaj imamo še danes francosko revolucijo za nekakšno posebno manifestacijo svobode; dejstveno je bila osvobodjenje branjevca & Cie. in je bil proletarijat tako neumen, da je nesel za buržoazne vampe svoja čeva naizves, kakor jih je nosil od početka in kakor jih bo nosil do kraja, kadar pogine zadnji tepec, bo zmanjkalo ljudi. Vzlic navedeni resnici pa še dandanašnji, kolikorkrat govore in pišejo o svobodi, nihče ne umeva pojma tako, da bi bil čist buržoazne primesi. In kakor je naša svoboda buržoazna v govoru in pisavi, tako si ob besedi „morala“ nihče ne misli pojma, ki bi bil mogoč! — morda še bolj, morda edino mogoč! — izven branjevčeve butike, židanih kikelj in belih manšet.

Svabi, purgarji vseh purgarjev na svetu, so vzeli to problematsko moralo nekako za svoj narodni emblem, ko so ji skovali poetsko-literarno firmo „Deutsche Zucht und Sitte“.

Laž, kakršna je ta morala, je mogoča le zato, ker živi od strahopezljivosti, in ker je strahopezljivost tako večna dika tiste neslane in nepotrebne človeške kulture, da bo še v smrtni uri njen najposlednejši ekskrement.

Beseda je meso postala in je prebivala med nami, postala je tradicija; strahopezljivost jo prepoveduje zavreči. Meso pa je slabo, in strahopezljivost mu prepoveduje odreči ščeget; meso greši, morala je pri satanu, strahopezljivost prepoveduje priznanje in pokoro. Kar je spoznano za zlo, se prikriva iz slabosti; ljudje z zlikanimi hlačami in židanimi kikelji vedo, da je njihov notranjega gnojišča figo prida, in zato se tresejo edinole za svoj zunanji ugled.

Tisto tragikomedijo buržoazno-švabske „Zucht und Sitte“ naj osvetli nastopna primera:

Tovariš prokurora Zebedej Maksimovič Novogričev ima bujno in koketno ženo, ki je vse preveč ženska, da bi ji bil on zadosti — mož. Vera Zebedejeva Novogričeva, rojena Hujevska, rada gleda druge korenjake in jih tudi rada ima; kakor ptičice pod nebom, je tudi ona tistega plen, ki pride z najbolj pisano suknjo. No Zebedej Maksimovič je dolgo ni zalotil: če ne bi bil neumen, ne bi bil Zebedej. Neka dne pa je obesil svojo žrtev prej nego po navadi; primarširal je domov, odprl vrata in zagledal svojo boljšo polovico in dvojce Ahilov, ki sta bila odpasala meče, vse tri v več nego plavalni toaleti, kako so plesali kankan. Zdaj bi človek mislil, kaj se je zgodilo? Razdeklamiral se je, junaka sta šla po svojih potih, mož in žena pa v Sakinovo kavarno.

Kak sanskulot bi svojo babnico v takšnem slučaju najmanj ubil; Novogričev seveda ni kazalo, kajti imenitna dama, ki pljuva na raztrgano prešestnico, je na vsak način nekaj drugega kakor raztrgana prešestnica. Takšna dama zasluži kaj hujšega, zasluži na primer Zebedeja Maksimoviča za moža...

Drugo je buržoazna morala, drugo je pošten človeški greh. In tista dva Ahila bi se prokletu kesala, če bi vedela, koliko lepše, slajše in pogumnejše od raznih Ver Zebedejeven z njihovo zlagano „Zucht und Sitte“ greše navadne male proletarke...

Kling-Fu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Cesar v Budimpešti.

Budimpešta, 17. maja. Cesar je sprejel danes dopoldne ob 11. uri v zasebni avdijenci vojnega ministra Schönaicha. Avdijenca je trajala pol ure. Popoldne ob 4. uri je bil sprejet od cesarja ravno tako v privatni avdijenci ministrski predsednik baron Bienenrth.

Budimpešta, 17. maja. Jutri pregleda cesar budimpeštansko posadko.

Budimpešta, 17. maja. Sinoči se je vršil dvorni diner na čast princezinji Gizeli in v Budimpešto došli bavarški princem. Med drugimi so se ga udeležili ministrski predsednik baron Bienenrth, zunanji minister grof Aehrenthal, ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary, skupni finančni minister in drugi v Budimpešti navzoči ogrski ministri.

Budimpešta, 17. maja. Danes dopoldne ob 10. uri se je vršila skupna ministrska konferenca. Predsedoval je zunanji minister Aehrenthal.

Budimpešta, 17. maja. Po dokončani ministrski konferenci se je posvetoval zunanji minister grof Aehrenthal z ogrskim ministrskim predsednikom nad pol ure.

Budimpešta, 17. maja. Nocoj ob 8. uri se vrši pri ministrskem predsedniku Khuen-Hedervaryju diner. K temu so med drugimi povabljeni zunanji minister grof Aehrenthal, skupni finančni minister Burian, admiral Montecuculli, ministrski predsednik baron Bienenrth, finančni minister Bilinski in drugi.

Volitve na Ogrskem.

Budimpešta, 17. maja. Oba binokostna praznika se je razvila na Ogrskem živahna volilna agitacija. Jako sumljiv pojav teh volilnih bojev je, da se ekscesi in poboji, povzročeni po volilnih agitacijah vedno bolj množijo. Značilno je zlasti, da v volilnem okraju Justha množica ni pustila govoriti politika stranke Risziya in da se je moral vsled tega volilni shod opustiti. Pri spopadih je bil ubit en policist.

Budimpešta, 17. maja. Nič boljše kakor Justhu se pri volilni agitaciji ni godilo Kosuthu. Ko je hotel govoriti v svojem volilnem okraju, ga je množica nagnala s s klici: „Doli z vitežom Leopoldovega reda!“ Proti Kosuthu vlada splošno ogorčenje in Kosuth sam je zelo deprinsiran.

K pogrebu kralja Edvarda.

London, 17. maja. Ko se je preneslo truplo kralja Edvarda v prestolno dvorano, je sledilo rakvi 350 princev in princezinj. Krsta je pokrita z rumenkastim pajčolanom, ki se je že izdeloval za krsto kraljice Viktorije. Pri kraljevih nogah so postavljene kraljeve standarte, pri glavi pa rdeča žametova blazina, na katero so položene insignije, kraljevo žezlo in državni orel. Poleg vzglavja se nahaja tudi molivnik, kjer moli kraljica-vdova Aleksandra.

London, 17. maja. Med prvimi venci, ki so došli, se nahaja tudi velik venec z rmenočnimi trakovi, katerega je poslal avstrijski cesar Franc Josip.

London, 17. maja. Kralj Jurij, kraljica Mary, kraljica-vdova Aleksandra in drugo v Londonu navzoče sorodstvo pokojnega kralja Edvarda so prisostvovali v Buckingham-palaši zadušnici po pokojnem kralju.

London, 17. maja. Včeraj okoli 8. ure se je večina poslovila od krste pokojnega kralja. Nato se je položila krsta na topničarsko lefeto in prepeljala proti Westminsteru. Kraljevi krsti je sledilo 23 članov kraljeve rodbine, med njimi člani raznih vladarskih hiš. Sprevod je zaključilo 9 zaprtih voz z damami kraljeve rodbine. Okoli poldneva je došel sprevod v Westminster, kjer je nadškof chantebriški truplo blagoslovil. Nato so člani kraljeve rodbine zapustili Westminster. Ob rakvi straži samo častna straža. — Popoldne ob 4 je bil dovoljen splošen dostop za občinstvo.

Dunaj, 17. maja. Prestolonaslednik Franc Ferdinand se odpelje jutri z orientekspresnim vlakom k pogrebu kralja Edvarda v London. V avstrijski deputaciji pri pogrebu se bo nahajal tudi prijatelj pokojnega kralja ogrski grof Festisić.

Dunaj, 17. maja. Turški prestolonaslednik se je peljal danes čez Dunaj k pogrebu kralja Edvarda v London.

Dunaj, 17. maja. Rumunski kralj Ferdinand je dospel sinoči na Dunaj in ložira v hotelu Krautz. Jutri se odpelje proti Londonu k pogrebu.

Dunaj, 17. maja. Srbski prestolonaslednik Aleksander se je pripeljal nocoj na Dunaj in prenočuje v hotelu Imperial. Jutri zjutraj se odpelje naprej proti Londonu k pogrebu.

London, 17. maja. Kralj Jurij V. je sprejel danes bivšega predsednika Združenih držav severoameriških, ki je došel semkaj k pogrebu.

Madrid, 17. maja. Kralj Alfonz je odpotoval v soboto v London k pogrebu kralja Edvarda.

London, 17. maja. Kakor se poroča, bo angleška mornarica številno in častno zastopana pri kraljevem pogrebu. Udeleži se ga namreč nad 1000 častnikov.

Marijine vari, 17. maja. Tukajšnji župan je dobil od vojvode Cautebery brzojavko, da bo kralja Jurija zelo veselilo, ako mu bo mogoče pri pogrebu pozdraviti zastopstvo pokojnemu kralju tako priljubljene mesta in naj se radi tega brzojavno sporoči njemu, kdaj in s katerim vlakom dojde odposlanstvo v London, da ga kralj more sprejeti na kolodvoru.

London, 17. maja. Priprave za pogreb kralja Edvarda so v glavnem že končane. Pogreb bo moglo gledati nad en milijon občinstva. Pritegnjeno je vojaštvo. Za varstvo inozemskih vladarjev so se odredile tudi najširše varnostne odredbe, ki so poverjene 5000 privatnim detektivom in policiji.

Kopenhagen, 17. maja. Kakor se zatrjuje v političnih krogih, je pokojni kralj Edvard zapustil tudi politično oporoko. V

tej oporoki prosi baje svojega naslednika, da naj varuje vse zveze, ki so se sklenile z evropskim kontingentom in da naj tudi bo s trozvezi v najboljših odnosih. Razoroževalno vprašanje mu je dobrodošlo.

Potomstvo v Črni Gori.

Cetinje, 17. maja. Princezinja Natalija je povila sinčka. Mati in sin se počutita popolnoma zdrave.

Znaki elementarnih izgrediv v daljnih najbrže jugozap. krajih, so se včeraj pojavili. Vpliv za naše kraje: Vremenski preobrat.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin.

Najmanjši znesek 50 vin.

: Plača se naprej. — Za odgovor se priloži znamka. :

Stanovanje se odda takoj Pred Prulami št. 23.

Styria-kolo, dobro ohranjeno se proda. Naslov v konfekcijski trgovini Lukič, Pred škofijo 19. 3/3

Letovišče v Šoštanju na Spod. Štajerskem je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno: Olepevalno društvo Šoštanj. 5/5

Lepo opremljena soba s hrano in stanovanjem se odda. Razgled na zelo prometno cesto. Istotam se sprejmeta tudi dva gospoda ali dve gospici na hrano in stanovanje. Več se polzve pri gosp. Bartoluzzi, Sv. Petra cesta št. 13. 1/2

KORESPONDENCA.

Senzaeljalna lepota. Gospodično, ki jo je večkrat spremljal in pozdravil na poti od Poljanske ceste do Škofije gospod, ki večkrat jaše črnega konja, prosim, ako je še svobodna, pisati kar na naslov: Aristokrat, poste-restante Ljubljana.

Hiša

z gostilno, lepim senčnatim vrtom in dvoriščem se radi boleznijo po jako nizki ceni in ugodnimi pogoji

- takoj proda. -

Poizve se v Novem Udmatu št. 83.

— Posredovalci izključeni! —

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slašičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40-2

Kinematograf „Ideal“

Franc Jožefova c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Spored od srede 18. do petka 20. maja.

1. Lov na severne medvede na severnem tečaju. (Zanimivo po naravi.)
2. Prepozno spoznanje. (Drama iz ruskega življenja.)
3. Abesinski pogreb. (Zanimivo po naravi.)
4. Sovrašтво. (Zgodovinska drama iz zaroate Pazzijev proti Medicijev.)
5. Mogočen nasprotnik. (Smešno.)
- Dodatek k zadnji predstavi ob 8. zvečer.
6. Uhajajoči dojenčki. (Smešno.)
7. Sanje o potovanju. (Drama, umetniška projekcija.)
8. Boječ. (Smešno.)

Ob torkih in petkih koncertuje sl. Slovenska Filharmonija od 6. do 10. ure zvečer.

Ob nedeljah in praznikih, ter kadar koncertuje Slov. Filharmonija, k zadnji predstavi ob 8. uri zvečer niso veljavne proste vstopnice kakor tudi cene na rezerviranem prostoru ostanejo popolne.

Gospodom in damam

priporoča

obleke po vsaki ceni

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Vedno najnovejša konfekcija za dame in deklice.

Redka priložnost.

Prodaja se 1 spalna, 1 jedilna soba, fina salonska garnitura, slike in drugo. Radi odpotovanja zelo poceni. Zglasiti se je po deseti uri dopoldan: Silvio del' Osto, Kolodvorska ulica št. 41.

Pozor kolesarji!

Zaloga Puch-koles

in drugih specialnih znamk ter vseh posameznih delov.

Nova kolesa od K 120 — naprej.

Izposojevanje koles.

Rabljena kolesa imam vedno v zalogi.

Točna in solidna postrežba. — Vsako kolo se lahko preje preizkusi. — Za vsako kolo jamčim eno do dve leti.

ANA GOREC Ljubljana,

Dunajska cesta 16. Dvorišče Schneider & Verovšek.

Zaloga najfinjših pneumatik.

Koncert

„Slov. filharmonije“

je od danes naprej

do 15. septembra

v hotelu Tivoli

vsak dan

ob delavnikih ob 3. pop. in 7. zvečer,

ob nedeljah in praznikih ob 1/2 10. dop.

ob 3. pop. in ob 7. zvečer.

Vstop prost.

IVAN BAJŽELJ,

Ljubljana, Marije Terezije cesta 11, (Kolizej)

priporoča cenjenim gostilničarjem najboljšo vrsto „Gramofon-automatov“, kateri se po gostilnah jako dobro izplačujejo. Cene so glede na kakovost automatov jako nizke. Plošče vsakovrstne na izbero. Postrežba točna. Ceniki na zahtevo franko.

Klavirje in harmonije prvovrstnih tvornic izposoja in prodaja najceneje učitelj „Glasb. Matic“ in zapriseženi strokovnjak
Alfonz Breznik
 v Ljubljani, Gradlšče št. 11
 (poleg restavracije pri „Kroni“). Prevzema vsakovrstna popravila in uglaševanja ceno.

J. POSPIŠIL, Ljubljana
 stavbeni in ornamentalni klepar, Zaloška cesta št. 6
 se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje vsakovrstnih kleparskih del, kakor tudi kopalnih banj, raznovrstnih pločevinastih peči in vsa v njegovo stroko spadajoča dela. — Popravila točno in najceneje. Pismena naročila se takoj rešijo.

„Narodna kavarna“
 Fran Krapeš.
 104-5
Največja zaloga čevljev
 domačega izdelka.
I. KEBER,
 Ljubljana, Stari trg šte. 9.
 Na debelo in na drobno. Najnižje cene. Vzorci na zahtevanje.

Kite iz las

v veliki izbiri in po najnižjih cenah priporoča
S. STRMOLI, brivec in lasničar
 Ljubljana, Pod Trančo št. 1.

Fran Lončar

stavbeni in umetni klepar ter vodovodni instalater, Spod. Šiška št. 66
 se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje vseh kleparskih del, kopalnih naprav (tudi z pečmi) sploh za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Naročila na deželi se izvršujejo kar najhitreje.
 To podjetje je kot narodno prvo združilo kleparstvo z upeljevanjem vodovoda in napravami kopalnih naprav.

Gostilna
 pri
„DACHSU“

Ljubljana, Florijanska ulica 33.

Najboljša pristna dolenska, istrska in štajerska vina ter vedno sveže pivo.
 Dobra domača kuhinja. — Točna postrežba.
 13-2
 Zmerne cene.
 Za obilni obisk se priporoča
 Josip in Minka Kovač.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor!
 pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ
 Ljubljana, Mestni trg 11
 priporoča največjo zalogo krasnih nagrobnih vencev in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Redka prilika za nakup

K 44-40 stane

kompletna obleka za gospode ali kostum za dame
 modni površnik za gospode ali raglan ali prašni plašč za dame,
 posamezne hlače za gospode ali krilo iz blaga ali za prati,
 modni telovnik za gospode ali bluza ali jupon za dame,
 klobuk ali slamnik za gospode ali velika modna čepica za dame.

Velika izbira slamnikov za gospode in dečke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

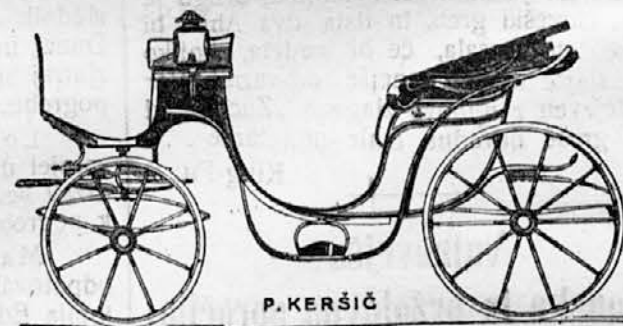
Tovarna vozov

Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.
 Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči.
 Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Delniška glavica:
 K 3.000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Sprejema prijave za subskripcijo delnic „Ljubljanske kreditne banke“ IV. izdaje: za delničarje à K 420.—, za nedelničarje à K 445.— do dne 31. maja 1910.

Rezervni fond:
 K 400.000.